

6. I. 1929 — 6. I. 1934

V soboto 6. t. m. poteče pet let, odkar je Nj. Vel. kralj Aleksander s svojim zgodovinskim manifestom končal čase notranjih razprtij in preprirov v državi ter z odločno roko zažrtal edino pravilno pot jugoslovenskega državnega in narodnega življenja, ki mora biti zgrajeno na močnem temelju državnega in narodnega edinstva. Naš veliki vladar je s svojo odločitvijo otvoril novo, boljše dobo notranje in zunanje konsolidacije in krepitve. Sadovi te enotne,

smotrene in srečne politike se občutijo blagodejno v vseh panogah našega javnega življenja. Moč in ugled naše države raste stalno. Jugoslovanski narod stopa v bratski slogi in ljubezni s trdnim korakom v lepšo bodočnost. To je zgodovinska zasluga našega modrega vladarja in najvišjega voditelja.

Naj živi Nj. Vel. kralj Aleksander!

Naj živi jugoslovensko državno in narodno edinstvo!

Laskava inozemska sodba o Jugoslaviji

Pariški »Temps« objavlja dopis iz Beograda, v katerem pozdravlja energične ukrepe, ki jih je jugoslovenska vlada izdala za ozdravljenje narodnega gospodarstva. Dopisnik naglašja, da je v proračunskem načrtu za leto 1934-35 globalni proračunski znesek znižan za 167 milijonov dinarjev. Kakor se vidi, nadaljuje dopisnik, je jugoslovenska vlada trdno odločena izvajati režim proračunske deflacije, ker je prepričana, da se bo država le po zaslugi žrtev, ki jih mora doprinesiti celota, obvarovala usodnih političnih in socialnih perturbacij.

Dopisnik dalje priobčuje prejšnje

številke proračuna in iz njih sklepa, da se je stanje v Jugoslaviji na gospodarskem in kreditnem polju popravilo. Dopisnik posebno hvali odredbe, ki jih je jugoslovenska vlada začela izdajati že v začetku sedanje svetovne gospodarske krize, in poudarja, da stopa Jugoslavija v leto 1934 z razmeroma zelo dobrimi nadami.

Jugoslavija, zaključuje dopisnik, bi se v gospodarskem pogledu smela celo priporočati drugim za zgled. V sedanji dobi gospodarske in denarstvene anarhije daje Jugoslavija lep primer za proučevanje in razmišljanje.

Ivan Rebek †

CELJE, 5. januarja.

Davi je po dolgotrajnem bolehanju preminil v Celju (Mariborska cesta) v 71. letu starosti gospod Ivan Rebek, ključavničarski mojster v Celju.

Ivan Rebek se je rodil 8. oktobra 1863. na Črnem Vrhu pri Idriji. Ko je prišel kot mlad rokodelski pomočnik v Ljubljano, je začel sodelovati v Rokodelskem društvu, Sokolu, Slavecu in Dramatičnem društvu. V najzgodnji mladosti je pokazal veliko zanimanje in sposobnost v obrtniških vprašanjih, bil je kot pomočnik pozvan na Dunaj, kjer je kot ekspert za novi obrtni zakon podal referat v parlamentarnem obrtnem odseku. Leta 1894. je prišel v Celje, kjer se je kot mlad obrtnik udeleževal v Občeslovenskem obrtnem dru-

štvu. Po kratki dobi je postal predsednik tega društva. Ustanovil je tudi Slovensko delavsko podporno društvo, v katerem so bili organizirani mojstri in delavci. Slovenske obrtne zadruge je odcepil od graškega Bunda in jih združil v novi Zvezi južnoštajerskih obrtnih zadrug v Celju. Rebek je bil član skoro vseh narodnih društev, ponovno je kandidiral v državni in deželni zbor, bil je tudi član Narodnega sveta, prvega občinskega sveta celjskega po prevratu, načelnik Obrtne zadruge kovinarjev, podpredsednik šolskega odbora celjske obrtne nadaljevalne šole, član Zbornice za TOI v Ljubljani in nekaj časa tudi predsednik Celjskega pevskega društva. Slovensko obrtno društvo v Celju in Splošna Zveza

HENNY HOLT:

Billova mojstrovina

Bill Fisher je sedel v kotu palube in grizel ustnik svoje pipe. Stvar res ni bila tako preprosta. Njegova žena doma je poglavje zase. Res ni bila samo njena krivda. Tudi najboljša žene morajo poznati določeno mejo in Bill ji ni prav preveč zaupal.

Mornarji so se pravkar pogovarjali o morskih katastrofah. Nekateri so bili res na ladjah, ki so se potopile, drugi so slišali pripovedovati razne razne strašne zgodbe. Tretji so se samo lagali in bahali.

Billu Fisherju je ugasnila pipa in nemo se je zastrmel pred se. Vedel je, da je najmanj pol vseh zgodb, ki jih je tu čul, izmišljenih. Njemu samemu pa je manjkal dar domišljije, da si še izmišljati ni znal. Desno roko bi dal — ne, to pa ne! Toda skoraj vse, kar je imel (čeprav ni bilo dosti), bi dal, da bi si mogel zdaj izmišliti res verjetno zvonečo zgodbo in jo prinesiti domov. Vedeti je namreč treba, da Billa že tri leta ni bilo domov v Greenwich in vsaj dve leti in pol njegova žena ni dobila od nje niti dopisnice. To bi bilo drugače v rednih okoliščinah v redu, toda Bill je dobil slučajno v roke neki

dnevnik iz Greenwicha in odkril v njem vest, ki ga je pošteno presenetila. Umrl je namreč stric njegove žene in ji zapustil osem sto funtov. Zato je hrepenel Bill po svojem domu tako zelo, kakor malokdaj hrepeni kak mornar.

Kako pa naj opraviči svoj trdovratni molk?

»Prav dobro se še spominjam,« mu je udaril kuharjev medvedji glas na uho. »ko smo takrat, trinajstega leta ujeli na stari barki »Kestrel« blizu Maruesaškega otočja steklenico in dobili v njej dobro ohranjeno pismo. Potopila se je ladja z vso posadko in steklenico je nesel morski tok petnajststo milj daleč preden smo jo dobili mi.«

»Čul sem že o steklenici, ki je obredla skoraj ves svet,« se je oglašil Joe. »Šele pred dobrim tednom sem bral...«

Bill Fisher ni hotel več poslušati podrobnosti. Steklenice! Sporočila! Čez nekaj minut je spet čul Joa:

»Računam, da ujamejo ljudje od sto steklenic, ki plujejo po morju, komaj eno.«

Billu se je nagubal obraz. To je komplikacija! Eno od stotih? Če bi torej siromašen rešenec na samotnem otoku... Tedaj je podzavestno

obrtnih zadrug v Mariboru sta imenovala Rebeka za njegove velike zasluge za častnega predsednika.

S smrtjo Ivana Rebeka je zgubilo obrtništvo v dravski banovini svojega najboljšega pobornika. Nešteto je onih, ki jim je Rebek pomagal, vsled

česar je dolžnost, da ga spremimo na njegovi zadnji poti. Z Ivanom Rebekom lega v grob odločno naroden mož ter izredno agilen in zaslužen nacionalni in gospodarski delavec.

Slava njegovemu spominu!

DOMAČE VESTI

VSEM ČITATELJEM PRAVOSLAVNE VERE

želita srečen božič

redakcija in uprava »Nove Dobe«

d Povratek Nj. Vel. kraljice z Bleda v Beograd. Nj. Vel. kraljica Marija se je v sredo 3. t. m. vrnila z Bleda v Beograd.

d Ko delate letni proračun, ne pozabite dobre družinske revije, ki je v vsakem domu potrebna! Spomnite se »Priatelj«, ki je s svojo zanimivo, zabavno in poučno vsebino že davno znan in priljubljen. Te dni je izšla prva letošnja številka, ki prinaša prispevke naših in tujih pisateljev in obilo lepih slik. Ker je zdaj zima, je posvečen precejšen del te številke zimskemu sportu, zlasti smučanju. Seveda ne manjka tudi dobrih smešnic, anekdot, pregleda tehničnih novosti, literarnega pregleda, zanimivosti in drugega. Bogate nagrade, ki so razpisane za naročnike, bo lahko dobil vsakdo z malenkostnim trudom. Tej številki je priložen tudi prvi del Wellsovega romana »Boj z Marsovcí«. »Priatelj« stane vse leto z desetimi gospodinjskimi knjigami 132 Din, za vezavo teh knjig v platno pa se doplača še 60 Din. Naroča se pri upravi v Ljubljani, Dalmatinova 10 c.

d Če ima mož ženo rad, bo to najlepše pokazal, če ji bo naročil dober ženski list, kjer bo dobila vse polno nasvetov, ki jih v gospodinjstvu potrebuje. Tak list je »Žena in dom«. Prva letošnja številka je pred kratkim izšla. S svojo pestro vsebino, zlasti praktično, modno in krojno prilogo, bo vsako ženo razveselila. Praktični nasveti ji bodo prihranili dosti jeze. Rubrike »Kuha«, »Vrta«, »Vzgoja«, »Vezenje«, »Perutninarstvo«, »Vedenje« in še druge ji bodo najboljši svetovalci pri gospodinjstvu. Tudi za svoje malčke bo našla

skrbno urejeno rubriko. In v literarnem delu dosti zabavnega štiva s slikami. Ob času, ko se borimo proti prevelikemu uvozu inozemskega blaga, bi morali gledati tudi na to, da bi čim bolj omejili poplavo inozemskega časopisja, zlasti družinskih in ženskih revij. »Žena in dom« se prav lahko kosa z njimi, zato ne bi smelo biti doma, kjer je ne bi imeli. Za vse leto stane s krojnimi polami 68 Din, pet gospodinjskih knjig pa dobite še, če doplačate 37 Din. Za naročnice so razpisane lepe nagrade. »Žena in dom« se naroča pri upravi v Ljubljani, Dalmatinova 10 b.

d Vsaka gospodinja mora imeti svoje knjigovodstvo, kjer vpisuje vse dohodke in izdatke. Tako glavno knjigo ima »Gospodinjski koledar Žene in doma« za leto 1934. Prinaša pa razen tega zelo mnogo nad vse zanimivega gradiva, ki ga vsaka žena potrebuje, med drugimi 100 praktičnih, v vsakem gospodinjstvu uporabnih nasvetov, obilo kuhinjskih in zdravstvenih člankov, zanimivih povesti in črtic s slikami in otroško prilogo. Čeprav je zelo obsežen — saj ima 128 velikih strani — stane lično vezan samo 20 dinarjev. Naroča se pri upravi »Žene in doma« v Ljubljani, Dalmatinova 10 c.

Celje in okolica

c Stoletnica rojstva dr. Josipa Vošnjaka. V četrtek 4. t. m. je poteklo 100 let, odkar se je rodil v Šoštanju eden izmed najodličnejših slovenskih voditeljev 19. stoletja, dr. Jože Vošnjak, ki si je pridobil s svojim neumornim političnim, gospodarskim in publicističnim delovanjem izredne zasluge za slovenski narod. Dr. Josip Vošnjak je umrl 21. oktobra 1911. v Visolah pri Slovenski Bistrici. Slava spominu dr. Josipa Vošnjaka!

c Otvoritev zasilnega mostu čez Savinjo. Novi zasilni most čez Savi-

stisnil zobe in odgrizel konec ustnika na pipi. Sam ni vedel, kdaj je planil pokoncu.

Kako bi bilo na primer tole: Samoten otok v Južnem morju... Saj je dokazano, da so napravile ladje že daljšo pot! Prijazna barka »Štirje vetrovi«, ki je zdaj na njej žalostno sedel, je namenjena v London. Če bi vrget tu steklenico z nje, bi ji prihranil lep kos poti. Globoko zamišljen je strmel v odgrizeni kos pipe. Vso zgodbo bo natanko premislil in si jo ponoči stokrat glasno ponovil, da je na straži ne pozabi.

Preiskal je vse svoje žepe, dokler ni odkril koščka svinčnika. Skrbno je zgladil na kolenih kos starega pisemskega ovitka in zamišljeno oslinil svinčnik.

Kar v bolečinah se je zvijal, ko je ustvarjal pismo. Poččkal je ves ovitek kakor je pač šlo. Napisal je nanj kolikor je mogel in — šlo je!

»Kdor najde to steklenico, naj obvesti mojo ženo (gospo Fisherjevo, Holly Villa, Greenwich), da je njen mož doživel brodolom in se s plavanjem rešil na otok, kakih petdeset milj od Mestve, otočje Tongo, Tiho morje. Na otoku prebivajo samo domačini, ki so pa

zelo prijazni. Preteči utegnejo leta, preden se bo mogel rešiti.

William Fisher.«

Bill si je moral priznati, da se mu je vse skupaj imenitno posrečilo. To pismo bo dovolj za pojasnitev njegovega dolgotrajnega molka. Preden se vrne domov, ne bo najmanj dva din nič jedel, da bo videti izstradan. Oblékel bo tudi stare cape, vse drugo pa bo prodal.

Pomenljivo se je popraskal po bradi. Vedel je, da je neumno, če vrže samo eno steklenico v morje in se nanjo zanese. Sicer bi lahko ob vrnitvi povedal isto, kar je napisal, in bi mu verjeli, toda bolje je, da izdela vse po načrtu.

Najprej bo treba poiskati steklenice. Našel jih je devet. Devetkrat je prepisal žalosten klic iz daljnih krajev. Polnoč je bila, ko jih je prinesel na krov in zagnal drugo za drugo v temne valove.

»Ce pride le ena domov, bo dovolj,« je zamrmral, potem pa je dolgo stal ob ograji in strmel skozi noč v praznino.

»Ne bi bilo prav, če bi prišel zdaj takoj domov,« je premišljal Bill. Igra, ki se je je lotil, ni tako preprosta, zato mora paziti. Odločil se je, da pojde po prihodu v London še na

njo bo na praznik, v soboto 6. t. m. zjutraj definitivno otvorjen za osebnosti in vozovni promet.

c **Obrtništvu!** Pozivamo vse člane našega društva, da se udeležijo pogreba umrlega prvobornika za obrtniške interese g. Ivana Rebeka, ki bo v nedeljo 7. t. m. ob pol 16. iz hiše žalosti (Mariborska cesta) na okoliško pokopališče. — Odbor DJO v Celju.

c **Celjsko pevsko društvo** spremi korporativno svojega bivšega dolgoletnega, zaslužnega predsednika in častnega člana, blagopokojnega gospoda Ivana Rebeka v nedeljo 7. t. m. ob pol 16. k zadnjemu počitku. Zbirališče članstva na vogalu Kralja Petra ceste in Levstikove ulice. Udeležba za izvršujoče članstvo je obvezna. Pevska vaja moškega zbora bo v soboto ob pol 11. dopoldne in v nedeljo ob 2. popoldne v pevski sobi. Vse gg. pevce pozivamo k polnoštevilni in točni udeležbi. — Odbor.

c **»Hmeljarski Vestnik«.** Danes je izšla v tisku Zvezne tiskarne v Celju prva številka »Hmeljarskega Vestnika«, glasila Hmeljarskega društva za Slovenijo v Žalcu. Novi list bo izhajal mesečno enkrat, v hmeljski sezoni pa večkrat na mesec. Urejuje ga znani hmeljarski organizator gosp. Anton Petriček, poslovodja Hmeljarskega društva in nadučitelj v pok. v Žalcu.

c **Predavanje o bančni krizi.** V četrtek 4. t. m. je priredilo Društvo absolutentov drž. trgovskih šol v Celju v predavalnici drž. trgovske šole javno predavanje o bančni krizi. Predavatelj g. dr. Stanko Lapajne iz Ljubljane je s svojimi izvrstnimi izvajanjem predočil številnim poslušalcem razvoj bankarstva od prvih početkov pa do danes. Razložil je načine bančnega poslovanja pri nas in po raznih drugih evropskih državah, vzroke današnje bančne krize in sredstva, ki naj bi izboljšala te razmere, ki obremenjujejo naše narodno gospodarstvo. Poslušalci so nagradili odličnega predavatelja in strokovnjaka z burnim aplavzom in zadovoljni zapuščali po 1½ ure trajajočem predavanju predavalnico z željo, da bi prireditelji kaj kmalu zopet oskrbeli kakšno predavanje.

c **VELIKO IZNENADENJE in prijetno zabavo boste doživeli dne 1. II. na obrtniškem plesu v Narodnem domu.** Pripravi se boste, da mlajši ne zaostajajo za starimi ter da tudi v

Kam pa v soboto na praznik zvečer?

Vsi, ki si želite dobre divjačine, jo dobite v gostilni pri »Angelu« Celje, Prešernova ul.

kakšno krajšo pot. Če bi se bila izkazala pravica, bi moral Bill na tej poti res doživeti brodolom. Zanesti bi ga moralo kam daleč . . . Pa se mu ni nič pripetilo. »Štirje vetrovi« so se odpeljali v Lizbono in se vrnili do vrha otovorjeni v London. Zdaj pa se je Bill odločil, da izpelje vse do konca. Seveda je bilo še zmeraj precej nevarno, pa je vendar hotel poizkusiti še poslednje.

Bill se je ločil od vsega svojega imetja. Obdržal je samo suknič, ki ga je nosil na golem telesu in hlače, ki so doživle že res hude čase. Zdaj je bil ves razcapan, toda preveč rejen za brodolomca. Preden se je pripravil na pot v Greenwich, je sicer malo zategnil hlačni pas, toda zaradi tega se obrazu ni nič poznalo. Samo trebah ga je bolel.

Če bi zdaj le vedel, kaj je bilo s tistimi vražjimi steklenicami. Veselega obraza in nemirnega srca je potlačil glas vesti in sedel v vlak, da se odpelje k slavi in družinski sreči.

Zdaj pa se moramo spet vrniti k steklenicam. Ko jih je bil Bill po metal drugo za drugo čez krov, so padle s pridruženim udarcem tri in dvajset milj od obale v morje.

Steklenice so počasni in nezanesljivi sli. Časa sploh ne poznajo. Zibale so se in plavale vso noč v vodi

polni meri znajo ceniti naklonjenost občinstva.

c **Članski sestanek** priredi celjska podružnica Društva jugoslovenskih obrtnikov z. d. b. v petek 5. t. m. ob 20. v prostorih hotela »Pošte« (Rebeuschegg). Na sestanku bo predaval davčni strokovnjak o davčni napovedi za pridobnino in o davčni ru-bežni. Vabljeni vsi člani!

c **Zveza ribarskih društev dravske banovine** ima v nedeljo 7. t. m. ob 13. sejo v salonu hotela »Hubertus« v Celju. Na sejo so vabljeni poleg odbornikov tudi člani društev.

c **Krajevni odbor Udruženja vojnih invalidov v Celju** bo imel svoj redni občni zbor na praznik 6. t. m. ob 9. dopoldne v mali dvorani Narodnega doma v Celju. Vsi člani so vabljeni, da se udeležijo občnega zbora. Za člane, ki so v preteklem letu prejeli od krajevnega odbora podpore, je udeležba obvezna.

c **Frizerski saloni v Celju in okolici** bodo na praznik 6. t. m. odprti od pol 8. do pol 12., v nedeljo 7. t. m. pa bodo ves dan zaprti.

c **Za mestnega kaplana in kateheta** v Celju je imenovan gosp. Franc Babšek, doslej kaplan na Ljubnem in je 4. t. m. že nastopil svojo novo službo.

c **Umrli je** te dni v Gradcu g. Temmerl, ki je bil do prevrata upravitelj javne bolnišnice v Celju.

c **Iz železniške službe.** Prometni uradnik g. Oktavijan Sušanjan v Celju je napredoval v 9. položajno skupino.

c **Šolski časopis.** Seja odseka za sestavo šolskega časopisa bo v soboto 6. t. m. ob 8. zjutraj v Celju. Člani odbora, ki ga sestavljajo učitelji iz različnih krajev banovine, se bodo sestali v kavarni »Evropi«.

c **Žrtve poledice.** V torek je padla 38-letna žena železniškega delavca Frančiška Mlakarjeva z Grobelnega na zamrzli cesti tako nesrečno, da si je občutno poškodovala desno roko v komolcu. Mlakarjeva se zdravi v celjski bolnišnici.

c **Klavirski vituz g. Oton Vondrašek** koncertira vsak četrtek, soboto in nedeljo zv. v restavraciji »Na-Na«.

c **Drž. zaščiti dece in mladine v Celju** so naklonile darove v blagu za obdaritev ubogih otrok obeh mestnih narodnih šol naslednje celjske trdke: Hladin, Hriberšek, Meško, Drogenik, Jellenz, Putan, Weren, Pongračič, Cerlini, Pšeničnik, Krell, Zabuškošek, Fröhlich, Brumec, I. Mastnak, Kramar & Mislej, Fischer & dr., Rožič, Elka, Vranjek, Chiba, Stermecki, Loibner, Orehovec, Slugova, Šribar, Urh, Vegi & Bevc, brata Šumer ter Zadruga drž. uslužbencev za nabavo potrebnih. Kakor vsako leto, je uprava tkalnice v Prebolu poslala tudi nekaj blaga. V denarju so poleg celjskih denarnih zavodov še

in kmalu so pozabile na vrstni red, ki jim ga je bil določil Bill.

Plima in nedolžni veter so opravili svoje in jih gnali raztreseno in zmešano proti obali. Tam so se začele z zamolknim žvenkom ob skale: ena, dva, tri, štiri, pet, šest, sedem, osem . . .

Toda ena, deveta, kjer je bilo prej po vrsti žganje, rum in naposled lak, se je kar popeljala čez skale, ki so bile porasle z morskovo travo. Ponosno in veselo se je zibala na valovih proti bregu. Tri milje od ondod jo je tok odnesel iz nevarne okolice. Tedne in tedne se je klatila po morju, naposled pa jo je val zagnal na pesek. Obležala je pred sinom nekega sheffieldskega tovarnarja orožja, ki se je na pesku igral. Ta bleđi, vsega dobrega polni otrok ni poznal večje in lepše zabave kakor razbijanje. Ko so njegove hudobne oči opazile steklenico, je pobral kamen in ga zagnal vanjo. Z glasnim žvenkom se je steklo razpršilo in veter je odnesel iz razvalin kos papirja.

Tovarnarjev sin je skočil za njim in ga ujel. Nesel ga je očetu. Ta pa je presenečeno odprl usta do ušes, obrnil papir okoli in okoli, pismo prebral in ga naposled pobožno shranil v listnico. Še tisto uro ga je s pošto poslal tja, kamor je bilo namenjeno.

Začudena je pogledala gospa Fi-

Celjani so hudo grešili, zamerili so se bogovom, Jupiter Pluvij zarenčal, jim hudo je kazen zažugal.

Poslal je valove srdite, Savinja je bruhala srd.

Zdrobila je mostu podoben nestvor, simbol preteklosti celjske.

Bridka je žalost nad Celjem se vlegla, povzročala jezo, obup.

Pa milosti bili smo zopet deležni, prišel je Dukič in drug.

Postavil nam most je zasilen, v petek otvorjen že bo.

Ogromen za Celje to je dogodek, slaviti ga mora vsakdo.

V soboto, nedeljo v gostilni »Pri mostu«, tam forum za kritiko bo.

Tam dobra postrežba, družba prijazna, Vas silno navdušila bo.

prispevali: po 20 Din gg. F. Logar in Žumer, 100 Din tvornica Bat'a, Vukovar in 160 Din g. V. Fohn, major v pok. Obdarovanih je bilo 110 otrok s čevlji, obleko in perilom. Odbor izreka vsem blagim dobrotnikom najiskrenejšo zahvalo.

c **Rdeči križ v Celju** je pri božičnici 21. decembra obdaril 41 otrok obeh mestnih narodnih šol s čevlji, obleko in perilom. Upraviteljstvu obeh šol izrekata Rdečemu križu najiskrenejšo zahvalo.

c **Na razstavi in tekmi kanarčkov,** ki jo je o božičnih praznikih, kakor vsako leto, zopet priredilo Društvo za varstvo in vzgojo ptic pevk v Ljubljani, je v A skupini (lastna vzgoja) dosegel prvo mesto s 324 točkami kanarček, last slikarskega mojstra g. Mihaela Dobravca iz Celja. Po devetih letih, ko je bilo prvo mesto prisojeno vedno Ljubljani, je odneslo letos prvenstvo Celje. Gosp. Dobravcu čestitamo k lepemu uspehu!

c **Gostilna »Jadranc«,** Zavodna. V ponedeljek 8. t. m. domače kolone.

c **Smučarji!** Dospeli so vodilni norveški voski Bratlie, Oestbye in drugi. Kramar & Mislej, Celje.

c **Smučarske hlače in kompletne obleke** v modri in rjavi barvi ima v zalogi Kramar & Mislej, Celje.

c **Nočno lekarniško službo** ima od sobote 6. t. m. do vstetega petka 12. t. m. lekarna »Pri Mariji pomagaj« na Glavnem trgu.

c **Gasilna in reševalna četa v Celju.** Gasilno službo ima od nedelje 7. t. m. do vstete sobote 13. t. m. II. vod pod poveljstvom g. E. Bandeka, reševalno službo pa IV. vod. Inspekcijsko službo ima v januarju načelnik gosp. I. Jellenz.

Obvestilo

Nabavljalna zadruga uslužbencev državnih železnic v Ljubljani otvori dne 5. januarja 1934 v zgradbi Podpornega društva žel. uslužbencev in upokojencev v Ljubljani na Sv. Petra cesti št. 25 (prej hotel Tratnik) za člane zadrug, včlanjenih v Zvezi nabavljalnih zadrug državnih uslužbencev

zadružno prenočišče

Na razpolago so udobne sobe z eno, dvema in tremi posteljami. Cene: Soba s toplim in hladno tekočo vodo, centralno kurjavo, kopalnico in takso od Din 16.— do 22.— za osebo.

Prenočevati morejo železničarji, učitelji in drugi samoupravni uslužbenci in upokojenci (ter njihovi družinski člani), ki so člani katerekoli zadruge, ki je včlanjena v Zvezi nabavljalnih zadrug državnih uslužbencev. — Državni uslužbenci! Poslužujte se te koristne in potrebne zadružne ustanove in prenočujte v zadružni prenočišču!

Nabavljalna zadruga uslužbencev državnih železnic v Ljubljani

sherjeva pismo, ki ga je prejela. Obotavljala se je, ko je s koščeni prsti trgala ovitek. Iz njega je potegnila zmečkani papir in tovarnarjevo sporočilo. Možak iz Sheffielda ji je natančno popisal, kako se je zgodil ta čudež, in ji zagotavljal, da je še upanje, da najde moža.

Potem je pogledala Billove čačke. Dobro jih je poznala. Med tisoči bi jih spoznala. Strogo se ji je nagubalo čelo. Vse je bilo v redu. Ta raztrgani papir, ki je blodil po svetu mesece, morda leta, je odkril iz daljnih krajev pravo pot tja, kamor je bil namenjen. Njene gube so se še bolj poglobile. Koščeni prsti so bobnali po stolovnem naslonilu.

»Na otoku stanujejo samo domačini, ki so pa zelo prijazni . . .«
Neprestano so se vračale oči gospe Fisherjeve na to mesto v pismu. Poznala je Billa, dobro ga je poznala, tako dobro, da bi najbrž lahko natančno povedala, kaj bo v teh okoliščinah napravil. Bobnanje po stolovnem naslonilu je postalo grmenje. Bill Fisher se potika po obali otoka v Južnem morju med ženskami — domačinkami, »ki so zelo prijazne . . .«

V prsih jo je strašno zabolelo. Poznala je te domačinke, Billa pa je poznala še boljše! Najlepše življenje ima tam! In zdaj že več kakor dve leti! Divja ljubosumnost se je je lo-

Gledališče

MESTNO GLEDALIŠČE V CELJU

Repertoar:

Četrtek 11. t. m. ob 20.: »Karl in Ana«, Abonma.

* **Celjsko gledališče v novem letu.** V četrtek 11. t. m. bodo uprizorili v Mestnem gledališču krasno vojno dramo »Karl in Ana«. Avtor drame Leonhard Frank nam čudovito slika ozračje svetovne vojne. Vse muke trpljenja, hrepenenja in razpaljene strasti so vojne razmere poostrile ter užgale nenavadno ljubezen med Karlom in Ano, ki je pobegnil iz vojne-ga ujetništva k Ani, da uteši neodoljivo hrepenenje po njej. Vojne je konec, a v družinah se vojna nadaljuje zaradi nezvestobe žensk. Tudi Richard se vrača k svoji ženi Ani. Karl mu je Ano prevzel, nastane konflikt, ki se grozotno tragično razpleta do konca. — Igro režira g. Milan Košič, v posameznih ulogah bodo nastopili ga. Sadarjeva, gdč. Poderžajeva ter gg. Fedor Gradišnik, Verderber, Jellen, Hribar, Rožanc in Zupančič. — Predstava bo za abonma. Vstopnice so še na razpolago, preskrbite si jih pravočasno v knjigarni K. Goričarja vdove.

Škot pride v lekarno in zahteva sredstvo proti zobobolu. Ko mu da lekarnar neko pilulo, ga Škot vpraša: »Povejte mi, ali je ta reč dobra?« — »Pa še kako! To je čudovito sredstvo proti vsem boleznim.« — Nato mu Škot vrne pilulo: »Hvala, potem pa bom rajši počakal, da dobim še par bolezní.«

tila. Nič čudnega, da ga niso rešili. Za to je že sam poskrbel. Možak, kakor je Bill, se ne bo vrnil sam od sebe na ladjo, na delo, če lahko kraljuje na otoku v Južnem morju in mu »streže« pol tucata . . .

»Joj, joj!« se je utrgalo iz njenega trpinčenega srca. »Tako je torej napravil!«

Potem pa se je zavedla. Izraz njene obraza se je izpremenil. Ko je bil še mlad, jo je stokrat vlekel za nos in jo varal. Toda takrat je bila še neumna gos. Zdaj je dozorela v njeni glavni čudovita misel. Denar je vsemogočen . . . Če bi hotela . . . bi lahko . . .

Dovolj denarja ima, da se odpelje na otočje Fiji. Potem . . . no, saj bo lahko najela kakšno ladjo.

»Tako bo najbolje!« je vzkliknila in skočila s stola. »To napravim, če porabim ves denar, kar ga imam!«

In v razburjenju je jela takoj pripravljati kovčege. Čeprav je hitela na vse pretege, je potrebovala vendar še tri dni, preden je vse potrebno opravila. Potem jo je odpeljal voz s kovčegi vred na postajo — prvi del njene dolge, dolge poti.

In drugi dan je Bill Fisher, ki je bil še zmeraj veselega srca in lahkih misli, tiho in počasi stopal po ozki stezici proti svoji hišici in položil drhtečo roko na kljuko . . .

(Prevel B. R.)

Skrivnostno oko

Kriminalen roman

Prevel B. Rihteršič

Lupin je vzel iz beležnice dvojno polo konceptnega papirja. Razvil jo je in pomolil Daubrecquu.

»Tu je natančen, z zaporednimi številkami označen seznam predmetov, ki sem jih v družbi svojih pomagačev jedrusel iz vile »Marije Terezije« ob Engliškem jezeru. Kakor vidiš, je štirideset predmetov. Pet in osemdeset — tiste, ki so zaznamovani s križcem — sem prodal v Ameriko, ostalih pet in štirideset, najlepše, kakor vidiš, pa sem obdržal. Vrnem ti jih, če mi daš takoj otroka.«

Daubrecq ni mogel skriti svojega presenečenja. »Oho,« je vzkliknil, »ali ti je toliko do tega otroka?«

»Neizmerno dosti,« je dejal Lupin, »ker sem prepričan, da bi vsaka ura otrokove odsotnosti utegnila pomeniti smrt gospe Mergyjeve.«

»In to si tako ženeš k srcu, don Juan?«

»Kaj si drzneš? . . .«

Lupin je planil pokoncu in hotel skočiti na svojega nasprotnika.

»Nič . . . nič . . . Samo neumna misel je bila . . . Klarisa Mergy je še mlada in lepa . . .«

Lupin je skomignil z rameni.

»Živina!« je zagodel. »Ali misliš, da je ves svet brez srca in usmiljenja kakor ti? Najbrž se ti zdi, da tak bandit, kakor sem jaz, ne more igrati tudi dona Quijotta. Pa se seveda vprašaš, kaj naj to pomeni. Le ne ubijaj si glave s tem vprašanjem, ker seže čez tvoje obzorje. Rajši odgovori: Ali sprejmeš moj predlog?«

»Torej misliš resno?« je vprašal Daubrecq, ki so se ga Lupinove zaničljive besede precej prijele.

»Da, resno. Vseh pet in štirideset predmetov sem spravil v nekem skladišču. Naslov ti bom dal. Tam ti jih bodo izročili, če boš prišel nocoj ob devetih z otrokom.«

Daubrecquov odgovor je bil pritrdilen. Ugrabljenje malega Jacquesa mu je bilo samo sredstvo, da je pokazal Klarisi svojo moč, morda pa tudi opomin, naj boj opusti. Toda grožnja s samomorom mu je jasno pokazala, da ni na pravi poti.«

»Veljala je odvrnil.

»Tu je naslov. Ulica Charlesa Luffitta v Neuillyju. Samo pozvoniti moraš.«

»In če bi poslal namestu sebe glavnega tajnika Prasvilla?«

»Če pošleš Prasvilla, je mirno odvrnil Lupin, »bom že poskrbel, da ga bom že od daleč videl in imel še toliko časa, da se bom lahko umaknil. Seveda bom prej zažgal seno in slamo, kamor sem zavil tvoje konzole, ure in gotske slike svetnikov.«

»To pa ne bo prav nič hudega. Policija že take paji nanj. Že davno sem se ga mislil iznebiti.«

»In kdo mi jamči, da ni vse skupaj samo past?«

»Vzemi najprej svojo robo, potem pa daj otroka. Kakor vidiš, ti zaupam.«

»No,« je dejal, »vidim, da je že vse poskrbljeno. No, če hočeš, ti dam otroka. Lepa Klarisa bo ostala živa in tako bo za nas vse prav. Zdaj pa ti prijateljsko svetujem: obrni se in izgini!«

»Še ne.«

»Ali si znorel? Prasville je že sredi poti . . .«

»Nič ne de. Še nekaj ti moram povedati.«

»No, kaj hočeš? Klarisa bo dobila svojo ovčico. Ali ti to še ni dovolj?«

»Ne.«

»Zakaj ne?«

»Še enega sina ima.«

»Gilberta?«

»No, in?«

»Gilberta reši!«

»Kaj praviš? Da bi Gilberta rešil?«

»To ne bo težko, ker imaš dobre zveze.«

Daubrecq, ki je dotlej mirno sedel, se je razvnel in udaril z roko po mizi:

»Ne! Tega pa ne! Nikoli! . . . To bi bilo preneumno!«

V razburjenosti je skočil pokoncu in začel stopicati po sobi. Hodil je tako čudno, da je bil res videti kakor medved, ki se ziblje, ko prestopa z ene noge na drugo.

Spačil je obraz in hripavo rekel:

»K meni naj pride in me prosi za milost. Toda brez orožja, brez zločinskih misli kakor zadnjič. Ne, ponižno, proseče! Potem bomo videli . . . Gilbert? Gilbertova obsodba? Morišče? Samo v tem je moja moč nad njo. Kaj? Več kakor dvajset let sem moral čakati, da je prišla moja ura, in zdaj, ko bije, ko sem spoznal užitek maščevanja, naj se vsemu odpovem? O, ne! Preslabo me poznaš.«

Odurno in divje se je zasmel. Brez dvoma je videl v mislih divjačino, ki jo je tako dolgo zasledoval. Toda tudi Lupin je mislil na Klariso, kakor jo je pred kratkim videl, nezavestno, brez moči, umirajočo. Tedaj je potlačil svojo jezo:

»Poslušaj me!«

Ker se je Daubrecq nestrno obrnil, ga je zgrabil s tisto nadčloveško močjo, ki jo je poslanec že poznal iz gledališke lože, in ga ni izpustil.

»Še nekaj besedi!«

»Čas zapravljaš. Prasville prihaja,« je zagodel Daubrecq.

Sokolstvo

x Občni zbor Sokolskega društva v Celju. Celjsko sokolsko društvo sklicuje letni občni zbor, ki bo v sredo 10. t. m. ob 19.30 v telovadnici Sokolskega doma v Gaberju. Vse članstvo se opozarja na sokolsko dolžnost in disciplino, da se gotovo polnoštevilno udeleži društvenega občnega zbora. Posebno se poziva ono članstvo, ki je prestalo šestmesečno preizkusno dobo, ni pa še iz kateregakoli vzroka prisostvovalo svečani zaobljubi. Na občnem zboru bo to članstvo položilo zaobljubo in se podpisalo v knjigo zaobljube. — Uprava.

Sport

t »Smučarski raj« se obeta smučarjem oba praznika, ker se je končno vreme izboljšalo in prihajajo z vseh višinskih postojank poročila o idealnih snežnih prilikah. Priporočamo izlete v okolici Celjske koč, na Mozirsko planino in drugam. Opozorjamo tudi na smučarsko tekmo,

ki jo priredijo v nedeljo 7. t. m. vsi celjski zimskosportni klubi. Tekma se prične ob 9. dopoldne s startom in ciljem pri trgovini Zidanšek na Sp. Hudinji. Tekmovali bodo člani SK Celja, SPD v Celju, SK Olimpija, SK Jugoslavije in Smučarskega kluba v Celju.

t Savinjska podružnica SPD prosi svoje člane, naj čimprej obnovijo članarino za tekoče leto in čimprej izročijo svoje legitimacije blagajniku podružnice v drogeriji Central na Kralja Petra cesti, ako želijo opremiti svoje legitimacije z žigom drž. železnic za polovično vožnjo.

Gospa kupuje blago: »Čista volna?« — »Zajamčeno!« — »Toda ta je vendar vtkan bombaž?« — Prodajalec se nasmehne: »Samo za molje, da jih goljufamo.«

»Zakaj ne pokažeš svoji ženi, kdo je gospodar v hiši?« — »Sedaj je prepozno — ona to že ve!«

»Zakaj si tako jezen?« — »Izgubil sem očali in sedaj jih tako dolgo ne morem iskati, dokler jih ne najdem.«

Mož: »Poglej, ta klobuček je pa zares lep. Ali ga hočeš imeti?« — Žena: »Ah ne, kaj takega vendar ne nosi danes nobena žena več!« — Mož: »Kaj pa oni klobuček tam zadaj?« — Žena: »Toda prosim te, to nosi danes vendar že vsaka žena!«

Meblovana soba

z uporabo kuhinje ali prazno stanovanje (soba in kuhinja) se išče za takoj. Ponudbe pod »Stanovanje 1934« na upravo lista.

Vinko Rukovec, obl. konces. mestni tesarski mojster na Lavi

pri Celju izvršuje vsakovrstna tesarska dela, moderne stavbe, ostrejša za hiše, vile, tovarne in cerkve, stropne in razna tla, paviljone, verande, stopnice, ledenice in ograje. — Gradnja mostov, tlinov in jezov.

Parna žaga in lesna trgovina, Lava pri Celju. Čekovni račun št. 14.737

Franjo Dolžan Celje

kleparstvo, vodovodne instalacije, strelovodne naprave

Prezema vsa v zgoraj navedene stroke spadajoča dela in popravila — Cene zmerno — Postrežba točna in solidna

DR. FR. MIŠIČ:

Pesem koroške zime

Znamenita je poletni deželna Koroška po svojem zunanem licu, pa tudi po utripanju svojega srca in vonju svoje duše za vsakogar, ki zna pravilno prisluskovati. Neka melanholija, ki jo povzroča tragična usoda potomcev nekdanj tako slavni svobodnih prednikov, je razlita po njenih planinah in dolinah in se kakor jesenska megla vleče po tleh preko žuborečih vrelcev, potokov in rek, dokler se ne zgosti v glasen klic in krik pred Vojvodskim prestolom na Gosposvetskem polju.

Se znamenitejša je njena zima. Kadar blišče nebotični grebeni, šiljasti rogji in vrhovi skalnatih Karavank, Peca, Ojstrc, Košuta, Zelenica, Stol, Jepa, v velikanskih skladih leda in snega; kadar idilična jezera, Klopinsko, Vrbsko, Baško, spe in sanjajo o sijajni preteklosti, se skrivajo pred trpkim sedanostjo in kakor uganka in sfiga bodočnosti ječe pod debelim težkim ledom; kadar hodi lisica preko zamrznjene Drave in Roža na »Huere«, vse vode in vodice v deželi, vklenjene v zimske verige, utihnejo in molče, toda iskri konjički glasno rezgečejo, kraguljčki srebrno rožljajo, žvenketajo in pojo in koroške sani, tekmujoč s hitrostjo Eolovih vetrov, bliskoma drčijo po zasneženih, ledenih, zmrazilih in gladkih tleh; tedaj je lepota koroške dežele dosegla svoj višek; v

lesku in blesku zimskega solnca zadone hribi in doline, ožive in vriskajo zasneženi gorski orjaki; pesem koroške zime se razlega po deželi.

Z najnižjega prelaza v Karavankah, z Ljubelja (1366 m), pelje mojstrsko v petnajstih vijugah speljana cesta — že starim Rimljanom znana pot — skozi Brodi, Hudičev most, Sopotnico, Podljubelj in Podgoro v Spodnji Rož. Kdor se je kedaj po tej 16 km dolgi cesti ponoči ob luninem svitu in pogledu na neme ledene gore na sankah spuščal v drč in dolino ter med potjo na pokopališču pri sv. Lenartu v Brodeh (800 m) obiskal onadva groba l. 1919. padlih jugoslovenskih borcev, tisti ve, da takšnega sankališča, da takšne zimske pesmi s to melodijo in s to vsebino vsa dravska banovina ne zmore nikjer.

To je veličastna pesem; junaška in herojska simfonija, polna zapletljajev, junaških borb in tragike. Ustavi se s svojimi sankami na Hudičevem mostu v Sopotnici (760 m), oglej si oba visoka in smela slapa, ki skozi fantastične podobe izvotljenega skalojva in ledenega stebrovja strašno, votlo in grozeče drvita, grmita, rohita in bobnita v grozoviti prepad pod mostom, in prepričaj se boš, da je pesem koroške zime romantična simfonija, ki bo zapustila v tebi tem več nepozabnih spominov in vtisov, čim bolj boš znal združiti in zlititi v enotno harmonijo bobnenje onega sopota, čudne in čudovite prikazni, oblike in obleke nedostopnih strmih

skal in peči okoli njega, mili pogled blede lune, tajinstveno razsvetljene in obsenčene gore, skale, cesto in steze, pa tudi pobožno cerkvico sv. Magdalene, ki se dviga nad vso to sliko na Malem Ljubelju.

Vrbsko jezero, največje slovensko, mirno in pokojno leži med nizkimi, pošumljenimi hribčki in ozkimi dolinicami in dragami. Sredi januarja zamrzne. Čim se upa ponoči lisica preko njega z Otoka do Poreč, iz Loge vasi do Vrbe, že začnejo slovenski kmetje na svojih saneh po njem voziti drva in druge pridelke v mesto. Če zapade sneg, izčistijo po sredi jezera od vzhoda do zahoda tri metre široko pot in po njej se začne drsati staro in mlado na drsalkah najrazličnejših oblik, vrst, sistemov in velikosti. Od jezera sega več kilometrov dolg prekop v mesto in tako se vztrajen drsalec lahko drsa celih dvajset kilometrov iz mesta do Vrbe vedno v isti smeri. So posebne vrste drsalk, »frizi«; dva čevlja dolge, lesene; samo šine so iz jekla, namenjene za vožnjo na daljavo. Z njimi prevoziš v nekaj urah dvajset kilometrov od Celovca do Vrbe po vsem jezeru. V prekopu samem in v vzhodnem koncu jezera pa mrgoli na tisoče in tisoče drsalcev, starih in mladih, otrok in starčkov, podnevi in pozno v noč. To je nedolžna, otroška in mladinska pesem koroške zime.

Ta zima in njena pesem, naj bo zima včasih še tako huda, hladna in mrzla, naj zapade sneg še tako viso-

»Zakaj si dal natarjarju deset dinarjev?« — »To je izvrsten dečko. Poglej, kako lepo suktno mi je dal!«

Vinko Rukovec, obl. konces. mestni tesarski mojster na Lavi

pri Celju izvršuje vsakovrstna tesarska dela, moderne stavbe, ostrejša za hiše, vile, tovarne in cerkve, stropne in razna tla, paviljone, verande, stopnice, ledenice in ograje. — Gradnja mostov, tlinov in jezov.

Parna žaga in lesna trgovina, Lava pri Celju. Čekovni račun št. 14.737

Franjo Dolžan Celje

kleparstvo, vodovodne instalacije, strelovodne naprave

Prezema vsa v zgoraj navedene stroke spadajoča dela in popravila — Cene zmerno — Postrežba točna in solidna

ko, ni nikoli brez drobnih ptic, ni brez pastirjev in njihovega petja. Tisti »pastirci na polju« še vedno prepevajo v božičnem času svoje stare, pristne pesmi s starodavnim besedilom in s še starejšimi napevi. Ko prideš na solnčne terase tik pred znamenitim Humberškim gradom nad Sp. Rožem ali pa ko si se privozil na drsalkah v Sekiro, v Ribnico, na Otok, v Logoves, same solnčne kraje in zalive na južnem, slovenskem bregu Vrbskega jezera, najdeš povsod vesele družbe črnih kosov, ki so tem glasnejši, čim topleje greje solnce. Koroški črni kos je filozof, pa obenem kavalir. Rad vidi lepa dekleta; njegova filozofija življenja obstoji v tem, da je tudi v hudem zimskem času vesel, ker zna že vnaprej uživati bodoče lepe dni. To pristno pesem koroške zime je l. 1869. zapisal Matija Majar Ziljski. Rokopis hrani ruska univerza v Moskvi. Pesem pa se glasi v originalu:

Per nas je padu velik snieħ,
račemu možu do kolien.
Zapadu je devet vesi,
devet vesi, sedem cerkvi.
Se ne vidi družeha,
ko nove cerkve vrh turna.
Tam hori sedi črni kues,
lepo žvižha noj poje,
da bi skoro vihred bua,
dab' hribri prekopneli se,
dab' rasle jahodce,
jahodce in violice,
dab' dečle peršle tergat je,
dab' kues večbarti vidu je.

Kino

Kino Union Celje. Petek 5. in sobota (praznik) 6. januarja: »Vesela naslednica« (»Zaljubljeni hotel«). Izvrstna zvočna komedija z godbo in petjem. V glavnih vlogah **Anny Ondra** in **Matija Wiemann**. Predigri: zvočni tednik in kulturni film. — Nedelja 7., ponedeljek 8. in torek 9. januarja: »Champ«. Zvočni vefilm iz življenja ameriških sportnikov. V glavnih vlogah **Wallace Beery**, znan iz filma »Titani neba«, **Jackie Cooper** in **Irena Rich**. Režija: **King Vidor**. Predigri: zvočni tednik in kulturni film. — Prihodnji spored: »Beg v Nice«. — Predstave: ob delavnikih ob 16.30 in 20.30, ob nedeljah in praznikih ob 16.15, 18.30 in 20.45.

Pisarniška moč

za takojšen nastop se išče. Samo pisemne ponudbe na upravo »Nove Dobe« pod šifro »Pisarniška moč«.

Krasno veliko stanovanje

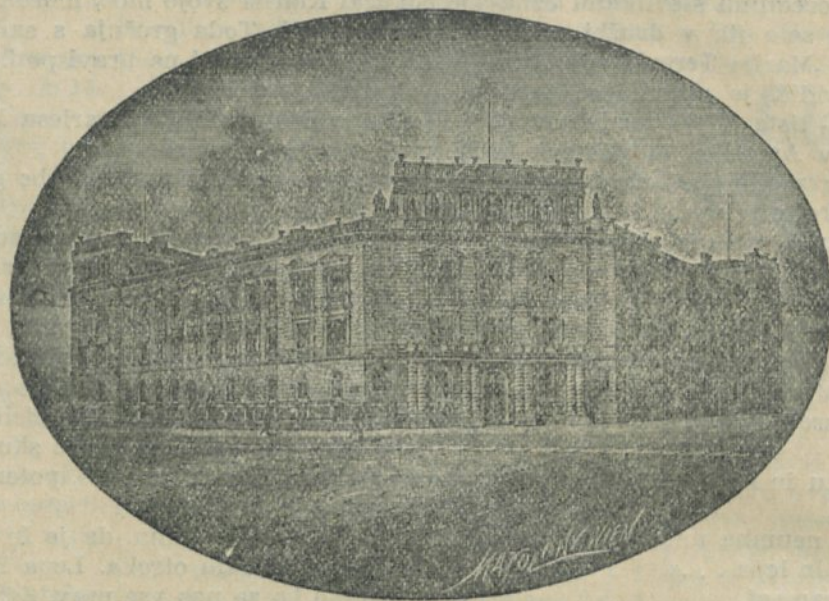
v novi vili zraven mesta lahko dobi brezplačno, kdor posodi proti vknjižbi in visokim obrestim hranilno knjižico kake posojilnice v Celju do **50.000 Din.** Ponudbe na upravo lista pod »Knjižica«

Ustanovljena leta 1864. Pod stalnim državnim nadzorstvom

Celjska mestna hranilnica

v CELJU, KREKOV TRG (v lastni palači pri kolodvoru)

Za hranilne vloge jamči poleg premoženja hranilnice še mesto Celje z vsem premoženjem in vso davčno močjo

Novim hranilnim vlogam je takojšnja izplačljivost v gotovini s posebno uredbo brezpogojno in v vsakem primeru zjamčena

Trisobno stanovanje

in dve prazni sobi se oddata Celje, Vodnikova ul. 9.

Koledarje, rednike, brzoveze trgovske in prepisne knjige v veliki izbiri po nizkih cenah

priporoča

Karl Goričar vdv. Celje

knjigarna in veletrgovina s papirjem

PUPILARNO VAREN ZAVOD

HRANILNICA DRAVSKE BANOVINE

CELJE • prej Južnoštajerska hranilnica

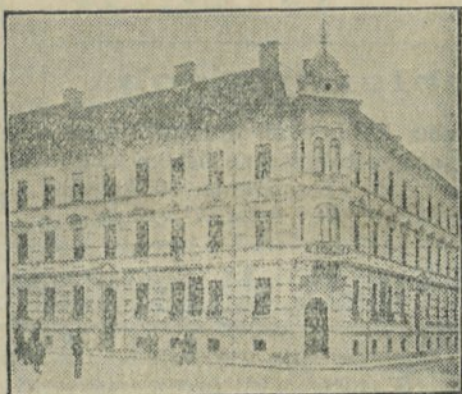
Sprejema hranilne vloge na knjižice in tekoči račun • Izvršuje vse vednarno stroko spadajoče posle najkulantneje

Vloge po 1. aprilu 1932 se izplačajo vsakemu vlagatelju takoj

Za vloge jamči

Dravska banovina

z vsem svojim premoženjem in vso davčno močjo

Izbiro

raznega pohištva

v trpežni izdelavi in po ugodnih cenah dobite pri tv.

Baumgartner Marija - Celje

Cesta na grad 47

Papir

vsake vrste in pisarniške potrebščine po nizkih cenah se dobijo na veliko in drobno v knjigarni

Franc Leskovšek

Celje, Glavni trg 16

Dve lepi prazni sobi

v 1. nadstr. na ulico s pritikinami in elektr. razsvetljavo se oddata takoj. Vpraša se pri **Konradu Gorenjaku**, Celje, Gosposka ulica 28.

Vljudno sporočamo, da smo otvorili z današnjim dnevom

trgovino z mešanim blagom

ter se cenj. občinstvu najtopleje priporočamo.

„P R O M E T“

Celje, Gosposka ul. 26

Oglašujte!

Tužnim srcem javljamo žalostno vest, da je naš ljubljani soprog, oče, stari oče, brat, tast in stric, gospod

IVAN REBEK

KLJUČAVNIČARSKI MOJSTER

danes 5. januarja, po dolgi mučni bolezni, previden s svetotajstvi za umirajoče, v 70. letu mirno v Gospodu preminil.

Pogreb dragega pokojnika bo v nedeljo 7. januarja ob pol 4. popoldne iz hiše žalosti, Mariborska cesta, na okoliško pokopališče.

Sv. maša zadušnica se bo brala v ponedeljek 8. januarja ob 7. zjutraj v župni cerkvi sv. Danijela.

CELJE, dne 5. januarja 1934.

Brez posebnega obvestila.

Žalujoči ostali